

Arrest

nr. 183 629 van 9 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 1 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in al Shuraniya, Al Marara, de Egyptische nationaliteit te bezitten en een koptisch christen te zijn. Uw vader is in 2006 overleden ten gevolge een ziekte, uw moeder, vier zussen en twee broers verblijven daar nog, uw broer S. werkt in Koeweit.

In 2008 behaalde u uw diploma aan de unief en sinds 2010 werkt u in Koeweit. U keert regelmatig naar Egypte terug om uw familie te bezoeken. Sedert een zestal maanden bent u officieus verloofd met G.A. die economie studeert in Caïro.

Op 23 juni 2014 keerde u vanuit Koeweit weer eens naar uw land van origine terug en op 9 juli verbleef u bij uw broer die priester was in Caïro. Op deze zelfde dag werd uw kozijn, Z., gedood door leden van de familie B.A.O., dit waren drugstrafficanten, wapenhandelaars en handelaars in historische stukken. Deze familie zette de familie van Z. onder druk om uw broer M., uw kozijn Y. en uw neef Mi. van diens dood te beschuldigen daar deze drie familieleden heel wat gronden in hun bezit hadden waarop de A.O.

hun zinnen hadden gezet. Ook u werd door hen beschuldigd, doch ze wisten niet dat u op dat specifieke tijdstip in Caïro was.

Jullie werden gearresteerd en meegenomen naar de politiepost, u kwam een week later vrij nadat twee personen een getuigenis hadden afgelegd waaruit bleek dat u op het betreffende tijdstip in Caïro was. Zeventig dagen later kwamen uw familieleden vrij omdat onderzoek gevoerd door de politiepost van Al Marara uitgewezen had dat ook zij onschuldig waren, daarenboven was gebleken wie wel de echte schuldigen waren en werd dit ook zo aangegeven in een politieel/gerechtelijk document. Toch is deze zaak nog altijd niet afgerond, zo stelt u, en is het dossier intussen overgemaakt aan het gerecht dat een definitieve uitspraak moet doen, te meer uw kozijnen in dezer ook een klacht tegen uw familie hebben neergelegd en dit om de A.O. gunstig te stemmen. Bovendien zo geeft u aan, is het nu de beurt aan uw familie om een klacht neer te leggen tegen de ware schuldigen.

Vanaf het moment dat uw familie werd vrijgelaten, begonnen de A.O. jullie onder druk te zetten door onder andere jullie huis te beschieten.

Op 21 december 2014 keerde u naar Koeweit terug en richtten de A.O. hun pijlen op uw broer M.: hij werd op straat geslagen, werd ervan beschuldigd hun dochter lastig te vallen, ze waren er louter op uit hem te provoceren, zo stelt u.

Eénmaal terug in Koeweit werd u twee keer gebeld door de A.O. die geld van u eisten. U gaf duidelijk te kennen niet op deze eisen in te gaan.

Op 22 juni 2016 parkeerde u uw wagen aan de achterkant van uw huis toen u drie mannen op u af zag komen, iets verder zag u iemand van de A.O. die u kende, met name A.M.. U werd geslagen door deze mannen, doch toen er zich een aantal omstaanders begonnen te verzamelen liepen uw belagers weg. Een tiental minuten later kreeg u een sms waarin u aangemaand werd geen klacht neer te leggen en even later kreeg u een telefoontje met dezelfde boodschap. U ging naar het ziekenhuis voor verzorging waarna u zich naar het politiekantoor wilde begeven met de bedoeling om klacht neer te leggen, doch u werd opgebeld door uw broer M. die u afraadde dit te doen, een vraag waaraan u met tegenzin gevolg gaf. U veranderde van simkaart zodat u niet meer gecontacteerd kon worden.

De A.O. begonnen vervolgens leuzen tegen de christenen op jullie huis in al Shuriyana te schrijven, jullie huis was eigenlijk ook het huis van een priester daar jullie grootvader die priester was hierin had gewoond.

Begin augustus 2016 werd u door iemand gebeld en u sprak met deze persoon af in het park al Fourwania in Koeweit, toen u ter plekke kwam zag u twee personen, onder wie A.M. die u ervan beschuldigde klacht tegen hem te hebben neergelegd en, alhoewel u ontkende, geloofde hij u niet en kwam het tot een handgemeen waarbij de tweede persoon, die blijkbaar schrik had, niet tussenkwam. De politie van het park kwam tussen en haalde jullie uit elkaar.

Na dit incident verhuisde u in Koeweit waarna de A.O. zich opnieuw op uw broer M. begonnen te richten, hij werd dagdagelijks per telefoon en op zijn werk bedreigd en men gaf te verstaan dat ze op zoek waren naar u omdat u hen vernederd had. Uiteindelijk konden ze via uw collega's die moslims waren achterhalen waar u zich bevond, doch uw collega's waarschuwden u waarna u uw overplaatsing naar een andere site aanvroeg en uw directeur vroeg niemand te vertellen waar u zich bevond. Uw familie in Egypte raadde u aan niet meer terug te komen daar ze niet voor uw veiligheid konden instaan.

Ook kregen u en uw broer S. bedreigingen vanwege de broers van Z. die ook in Koeweit woonden en die wisten waar jullie woonden, en dezen lieten jullie verstaan dan ze hun overleden broer zouden wreken. Bovendien begon deze familie ook uw familie in Egypte lastig te vallen door onder andere het huis van uw broer M. te beschieten, ze kregen instructies hiertoe van H.A.I., de vader van de drie broers die Z. hadden vermoord en werden door hem ook van wapens voorzien. Ze deden dit alles om bij de A.O. op een goed blaadje komen te staan.

Uw familie verkocht intussen een perceel van hun gronden aan een christelijk advocaat aan een prijs die ver onder het gemiddelde lag daar ze nood hadden aan geld, deze advocaat was een vriend van een lid van de A.O..

Via een vriend, H., die op een reisbureau werkte regelde u een visum en de benodigde reisdocumenten. U keerde in de allergrootste discretie naar uw woonplaats in Egypte terug om uw moeder, die oud is, gedurende twee dagen te bezoeken waarna u naar Caïro vertrok, waar u tot uw vertrek uit het land verbleef. Hier had u tevens contact met uw broer die u liet weten dat leden van de A.O. in Koeweit zich voordeden als vrienden van u en zo uw verblijfplaats probeerden te achterhalen.

U vraagt op 30 januari 2017 in België asiel aan daar u stelt dat de A.O. tak van A.M. u viseert omdat u hem vernederd hebt, de tak van Ha. er op uit is de gronden van uw familie in te pikken. 'De drie die beschuldigd werden moeten of worden gedood of jullie zullen opnieuw beschuldigd worden', zo stelt u.

B. Motivering

Na het gehoor afgenomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten

uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming en wel omwille van onderstaande redenen.

Zo stelt u dat drie leden van de A.O. uw kozijn Z. hebben gedood en dan diens familie onder druk gezet hebben om hiervan uw broer, uw kozijn en uw neef te beschuldigen zodat deze veroordeeld worden en de A.O. hun terreinen kunnen inpikken. Ook u werd van medeplichtigheid beschuldigd (CGVS p.3). Uit politieel onderzoek is duidelijk gebleken dat u en uw familie niet schuldig waren, meer nog, de ware daders zijn gevonden en hun identiteit en de manier waarop ze deze misdaad hebben gepleegd zijn weergegeven in gerechtelijke documenten. Jullie advocaat zou afschriften van deze documenten hebben, en ook u legt trouwens afschriften hiervan neer (zie infra bespreking van de door u neergelegde documenten). De zaak zou nu aan de rechtbank zijn overgemaakt voor een definitieve uitspraak. Desondanks zouden de A.O. er toch nog steeds op uit zijn om uw familie te laten veroordelen, zo stelt u. Ze zouden hiertoe een notoir advocaat onder de arm hebben genomen die er alles aan deed om de geplande zittingen telkens te laten verdagen. Daarenboven hadden uw kozijnen (de broers van Z.) in deze zaak een klacht tegen uw familie ingediend (CGVS p.6). Deze door u geschetste gang van zaken ontbeert logica daar, gezien de onschuld van u en uw familie duidelijk is aangetoond, er toch van kan worden uitgegaan dat deze werkwijze geen enkele zin meer heeft en het toch logischer zou zijn dat de A.O., gezien de middelen die ze tot hun beschikking hebben, andere manieren zouden vinden om deze gronden in te pikken, mochten ze dit willen. Bovendien doet er zich nog een discrepantie voor in uw verklaringen. Zo gaf u in kader van uw eerste gehoor (Dienst Vreemdelingenzaken) aan dat u samen met de drie broers (A.O.) van deze misdaad beschuldigd werd (Vragenlijst CGVS), terwijl u ten overstaan van het CGVS aangeeft dat u samen met uw kozijn, uw neef en uw broer werd beschuldigd (CGVS p.3).

Verder geeft u ten overstaan van het CGVS aan dat de familie van Z. nu 'in oorlog zijn met uw familie' en dit om in de gunst te komen van de A.O.. Uw kozijnen zouden er zelfs toe zijn overgegaan ook uw broer M. te bedreigen in die zin dat ze hem sms-en sturen met de boodschap dat ze iemand gedood hebben en zijn huis beschieten. U voegt hier nog aan toe dat ze wapens krijgen van H.A.I., de vader van de drie broers die Z. gedood hebben, en dat ze handelen op zijn instructie (CGVS p.6-7). Gezien de ernst van dit door u beweerde gegeven kan het dan ook niet overtuigen dat u dit nooit eerder zou hebben gemeld in kader van uw gehoor met DVZ (neergeschreven in de vragenlijst van het CGVS). U hiernaar gepeild geeft u aan dit wel te hebben vermeld, doch de tolk zou u te kennen hebben gegeven dat u dit later moest vertellen (CGVS p.7). Uw verklaring biedt geen afdoende verschooning voor deze omissie gezien uw verklaringen bij DVZ best wel uitgebreid zijn en u toch wel gedetailleerd over de A.O. heeft verteld en er bijgevolg van kan worden uitgegaan dat u dan een dergelijk gegeven, dat zeker wel een impact heeft gehad op het leven van u en uw familie, spontaan kenbaar zou hebben gemaakt.

Wat betreft de bedreigingen en de problemen die u in Koeweit zou hebben gekend, dienen volgende bemerkingen te worden gemaakt. Zo stelt u op 22 juni 2016, net toen u bij uw huis de auto geparkeerd had, aangevallen te zijn geweest door drie mannen, u zou een vierde man herkend hebben die zich op de achtergrond hield, meer bepaald A.M., een lid van de A.O.. U diende naar het ziekenhuis te gaan om uw verwondingen te laten verzorgen. Vervolgens zou u een sms en een telefoontje hebben gekregen waarin er u duidelijk te kennen zou zijn gegeven dat, zo u klacht zou indienen, u zich dit zou beklagen (CGVS p.3-4). Vervolgens kwam het begin augustus 2016 tot een handgemeen met A.M. en dienden jullie door de politie uit elkaar te worden gehaald (CGVS p.4). Gezien de ernst van deze door u beschreven incidenten is het opmerkelijk dat u hier nooit eerder tijdens uw eerdere gehoor specifiek naar hebt verwezen, u stelde daar slechts in het algemeen dat u in Koeweit veel bedreigingen had ontvangen. U hier dan ook naar gepeild, stelt u dat u het kort moest houden (CGVS p.5). Andermaal kan het niet overtuigen dat u dit niet eerder hebt vermeld, deze incidenten zijn immers essentieel om uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken, te meer u in kader van het eerste incident stelt met de dood bedreigd te zijn mocht men u ooit nog in Egypte aantreffen. Naar aanleiding van dit laatste incident, zo stelt u zelf, wordt u nu beschouwd als iemand die A.M. heeft vernederd en daardoor nog eens extra door deze specifieke tak van de familie A.O. wordt geviseerd, in die mate zelfs dat ze ook in Koeweit navraag naar u doen en uw verblijfplaats trachten te achterhalen (CGVS p.4-5, 7).

Ook uw uitspraken aangaande uw broer M. wekken meer dan de nodige verbazing. Zo stelt u immers dat na uw terugkeer naar Koeweit, nadat jullie onschuldig waren bevonden in de zaak van de moord op uw kozijn, 'ze zich begonnen te richten op uw broer M.'. U geeft aan 'iedere keer als hij naar zijn werk ging beschuldigden ze hem ervan hun dochter lastig te vallen, en als hij op straat liep werd hij langs achter aangevallen en kon hij enkel vluchten om zijn vel te redden'. U voegt hier nog aan toe dat het hun doel is M. (Y. en Mi.) te doden opdat ze zo de gronden kunnen inpalmen (CGVS p.3). Later tijdens uw gehoor geeft u nogmaals aan 'mijn broer M. kreeg iedere dag bedreigingen, op zijn werk, op zijn telefoon, mij konden ze niet vinden want ik was verhuisd' (naar Koeweit; CGVS p.4). Daarenboven werd ook zijn huis beschoten (CGVS p.6). Opvallend is dan ook te moeten vaststellen dat uw broer M. nog

steeds woonachtig is in jullie dorp en gewoon zijn professionele activiteiten nagaat, terwijl u een beeld ophangt als zou hij dagdagelijks door de A.O. en/of uw kozijnen worden lastiggevalen, bedreigd en hem zelfs naar het leven staan (CGVS p.2, 7). Het hoeft andermaal geen betoog dat deze door u geschetste gang van zaken ieder spoor van geloofwaardigheid ontbeert.

Het weinig geloofwaardig karakter van uw verklaringen blijkt ook uit het gegeven dat het toch wel opmerkelijk is dat de A.O. en uw kozijnen het altijd bij bedreigingen hebben gelaten en nooit echt tot actie zijn overgegaan om de terreinen die ze op het oog hadden ook daadwerkelijk in te palmen of met u af te rekenen. U geeft immers zelf aan dat uw kozijnen die woonden in Koeweit op een bepaald moment wisten waar u en uw broer S. woonachtig waren, ook uw broer M. werd in jullie regio, nadat zijn onschuld was gebleken, quasi dagdagelijks beledigd, geslagen en bedreigd, zowel door uw kozijnen als door de A.O. (CGVS p.3-4, 6). Moesten de A.O. daadwerkelijk jullie gronden willen inpalmen en dan ook nog eens met uw familie willen afrekenen omdat ze u niet te pakken kregen is het toch totaal niet geloofwaardig dat ze geen meer drastische stappen hiertoe zouden hebben ondernomen en er genoeg mee namen jullie slechts lastig te vallen, te meer u in uw verklaringen een beeld schetst van een alomtegenwoordige en buitengewoon machtige familie, de A.O., met banden in het criminele milieu. De vaststelling dat deze familie het al die tijd hierbij laat, kan gezien het geheel van bovenstaande observaties totaal niet overtuigen.

Ook de vaststelling dat u nog naar uw dorp terugkeerde om afscheid te nemen van uw moeder is een handelswijze die niet in overeenstemming is met de vrees die u beweert te koesteren. Uw verklaring dat u heel discreet was en maar twee dagen bleef en daarna naar Cairo vertrok en daar op verschillende adressen verbleef, doet hieraan geen afbreuk (CGVS p.5). U laat in de loop van uw verklaringen immers duidelijk uitschijnen, en zoals reeds werd opgemerkt, dat de A.O. alomtegenwoordig zijn in uw regio en enorm machtig zijn. De vaststelling dat u een dusdanig risico nam is dan ook, en dat hoeft geen betoog, totaal ongeloofwaardig, te meer er van uitgegaan kan worden dat ze ook in Cairo hun contacten hebben.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan uw motieven en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: proces-verbaal, dd.09/07/2014, waarin het overlijden van Z. werd vastgesteld; verklaring van F., broer van Z., waarin deze M., Y. en Mi. beschuldigt van moord, dd. 09/07/2014; fiche van inlichtingen waaruit blijkt dat de zaak aan het hof van beroep werd overgemaakt, dd. 29/02/2016, document van het Hof van Beroep in Asyout waarin een overzicht van de beschuldigten in deze zaak wordt gegeven en een beschrijving van de feiten, dd. 21/03/2015; document van het Parket-Generaal waarin uw drie familieleden in beschuldiging worden gesteld, dd. 01/12/2014; uiteindelijke onderzoeksrapport waaruit de onschuld van de drie beklaagden (uw familie; dd. 04/10/2015) blijkt; proces-verbaal van het parket waarin duidelijk wordt gesteld dat uit onderzoek is gebleken dat H.H.I.A.A. schuldig is aan de moord op Z. , dd. 16/12/2015; document van het definitief onderzoek met daarin de namen van de 'echte' daders, een proces-verbaal naar aanleiding van een klacht door uw familie neergelegd tegen uw kozijnen omdat ze op huis van uw zus zouden hebben geschoten (CGVS p.8). Dient in dit kader te worden opgemerkt dat deze stukken louter kopieën zijn waarvan de herkomst en de authenticiteit geenszins kunnen worden nagegaan. Bovendien hebben dergelijke stukken enkel waarde ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat gezien het geheel van bovenstaande observaties totaal niet het geval is. Wat betreft de door u neergelegde foto's dient opgemerkt dat hieruit totaal niet valt af te leiden waar deze foto's gemaakt zijn, noch wie dit huis in eigendom heeft, noch in welke omstandigheden er geschoten werd en met welke opzet de foto's werden gemaakt. Deze documenten vermogen dan ook niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat u geen overlijdensattest neerlegt van uw kozijn Z.. De kopie van een uittreksel uit uw paspoort heeft betrekking op uw identiteit, nationaliteit en reisweg, gegevens die hier niet ter discussie staan.

Wat betreft uw verwijzing naar de algemene situatie van de christenen in Egypte dient het volgende te worden opgemerkt (CGVS p.8). Het CGVS erkent dat koptische christenen in Egypte het voorwerp kunnen uitmaken van discriminatoire maatregelen, maar benadrukt ook dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat in de zomer van 2013, kort na de afzetting van president Mursi, een golf van geweld plaatsvond tegen kerken, christelijke instellingen en symbolen. Het aantal slachtoffers bleef erg beperkt, daar de aanvallen voornamelijk gericht waren op christelijke gebouwen, dewelke doorgaans leeg waren. In de loop van 2014 werd veldmaarschalk Abdel-Fattah al-Sisi tot president verkozen en hij toonde zich vastbesloten de autoriteit van de overheid te herstellen. Hij bezwoer herhaaldelijk dat de christenen in Egypte veilig waren en zetten verschillende keren massaal troepen in om de christelijke gemeenschap op hoogdagen te beschermen. Veel kerken in Egypte worden nu permanent door militairen bewaakt. Interconfessionele incidenten zijn weliswaar niet volledig uitgebannen, maar de situatie van totale wetteloosheid die in augustus 2013 bepaalde gebieden van Opper-Egypte in haar greep hield, is verdwenen. Sinds eind 2013 doen er zich nog sporadisch sectaire incidenten voor, in het bijzonder in de gouvernementen in Opper-Egypte (in de eerste plaats in Minya en daarnaast ook in Asyut, Fayum, Beni Suef, Qena, Sohag en Luxor). Het aantal slachtoffers bij deze incidenten blijft beperkt. De autoriteiten handhaven opnieuw het monopolie van de staat op geweld en treden op in geval van sectaire confrontaties. Zowel (koptische) christenen als moslims worden daarbij gearresteerd. De overheid hanteert vaak traditionele verzoeningsmechanismes, waarbij familiehoofden, gemeenschapsleiders en religieuze autoriteiten een oplossing uitwerken, in aanwezigheid van vertegenwoordigers van de veiligheidsdiensten. Deze aanpak wordt, vooral door de koptische gemeenschap in Minya, bekritiseerd omdat juridische vervolging vaak uitblijft, hetgeen straffeloosheid in de hand zou werken. Een terugkerend fenomeen is de ontvoering van (rijke) kopten, in de meeste gevallen voor losgeld. De overheid biedt hierop geen gepast antwoord. Hoewel de situatie voor de koptische christenen actueel zorgwekkend is, kan evenwel niet gesteld worden dat het loutere feit kopt te zijn in Egypte op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus - Egypte Veiligheidssituatie van 10 mei 2016) blijkt dat straatprotesten er sinds het aantreden van president Sisi in mei 2014 zeldzaam zijn geworden. Ook de gewapende acties van de Moslimbroeders, die nog weinig van zich laten horen, lijken stilaan tot het verleden te behoren. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur echter fel toegenomen. Vele aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sināi (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sināi is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein. De meeste aanvallen van de WS vinden plaats in de noordelijke Sināi waar sedert medio 2013 een militaire confrontatie bezig is tussen jihadisten en het Egyptische leger en politie. Dit conflict duurde voort in 2015-2016, en het aantal confrontaties tussen de Egyptische veiligheidsdiensten en de jihadisten werden zelfs talrijker. Het zwaartepunt van de strijd tussen de Egyptische veiligheidstroepen en Wilayat al-Sina bevindt zich in noordoost Sināi en lijkt zich vooral te concentreren rondom drie districten, in casu Arish, Sheik Zuweid en Rafah.

De Wilayat Sināi maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bembommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politieke autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Grootschalige aanvallen gericht tegen de Egyptische ordetroepen hebben bij de militairen en bij de politie bijzonder veel slachtoffers veroorzaakt. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van Wilayat as Sina gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook niet-militaire doelwitten aan, zoals bijvoorbeeld pijpleidingen. De WS zou ook verantwoordelijk zijn voor het neerhalen van het Russisch passagiersvliegtuig eind oktober 2015.

Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Naast de confrontaties in de Sinai pleegt de WS af en toe aanslagen elders in Egypte, en dan vooral in Greater Cairo, waarbij soms burgerslachtoffers te betreuren vallen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt dat verweerder ten onrechte meent dat zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) tegenstrijdigheden bevatten. Hij merkt op dat hij op de DVZ niet voldoende tijd kreeg om op een degelijke manier zijn problemen uiteen te zetten en dat hij zijn volledige verhaal maar kon vertellen op het CGVS. Volgens hem blijkt dit uit het administratief dossier. Zijn verklaringen op de DVZ zijn handgeschreven. *"Uiteraard kan moeilijk het hele verhaal van verzoeker met de hand geschreven worden en de vraag rijst dan ook of de verklaring van verzoeker op het einde van het interview ter verbetering werden voorgelegd. Dit wordt alleszins ontkend door verzoeker. Hij heeft trouwens op zijn interview voor het CGVS en zijn advocaat meegedeeld dat hij op zijn interview voor de DVZ niet voldoende tijd kreeg om zijn verhaal te vertellen en dat de tolk op het interview voor de DVZ uitdrukkelijk hem heeft meegedeeld dat hij op zijn interview voor het CGVS voldoende tijd krijgt om zijn verhaal te doen en dat hij maar ook best kan doen tezamen met zijn documenten."* Hij meent voorts dat uit de bijkomende op het CGVS gegeven informatie geen enkel voordeel voor hem voor zijn asielprocedure kan worden bekomen. *"Zo meent het CGVS dat verzoeker voor de DVZ zou hebben verklaard dat enkel hij tezamen met de drie broers (A.O.) beschuldigd werd van de dood van Z. terwijl hij voor het CGVS heeft verklaard dat hijzelf, zijn broers en zijn broers valselyk werden beschuldigd. Bovendien kan ook hieruit worden afgeleid dat de DVZ inderdaad de verklaring van verzoeker heel kort heeft samengevat en de belangrijke informatie achterwege heeft gelaten, daar duidelijk blijkt dat de verklaringen van verzoeker voor de DVZ korter zijn dan het CGVS."* Hij wijst er ook op dat hij zijn verklaringen op het CGVS staft met stavingsstukken, namelijk een kopie van het strafdossier. *"Verder, het is verbazend dat het CGVS niet begrijpt hoe een strafprocedure werd gevoerd. Nochtans lijkt duidelijk uit de verklaringen van verzoeker dat de Egyptische procedure aan sich op de Belgische strafprocedure lijkt. Zo wordt er eerst een gerechtelijke en/of politionele onderzoek gevoerd waarin een aantal personen in voorhechtenis kunnen worden geplaatst en achteraf kan het parket bepalen wie zij wenst te vervolgen en de uiteindelijke beslissing wordt dan ook in een vonnis door een rechter ten gronde geveld."* Verzoeker wijst erop dat hij een week na zijn arrestatie opnieuw werd vrijgelaten zonder enige voorwaarde, daar hij een alibi had en twee getuigen dit hebben bevestigd; zijn broer en neef werden een zeventigtal dagen vastgehouden en vervolgens vrijgelaten onder de voorwaarde dat zij zich beschikbaar hielden voor het gerecht en het land dus niet kunnen ontvluchten, hetgeen volgens hem blijkt uit zijn verklaringen. Verzoeker meent dat verweerder hiermee geen rekening heeft gehouden en dit niet nader heeft onderzocht door bijvoorbeeld een bijkomend gehoor of bijkomende stavingsstukken te vragen aan verzoeker. Hij voegt bij zijn verzoekschrift een bijkomend stuk van zijn Egyptische advocaat, waarin wordt bevestigd dat verzoeker zonder voorwaarden in vrijheid werd gesteld en dat zijn broer en neef in vrijheid werden gesteld onder de voorwaarde zich gedurende de procedure ter beschikking te houden van het gerecht. Waar wordt opgemerkt in de bestreden beslissing dat hij slechts een kopie voorlegt van het strafdossier, wijst verzoeker erop dat het een algemeen bekend feit is dat een persoon, ongeacht of die slachtoffer en/of verdachte is in een strafonderzoek, niet kan beschikken over een origineel strafdossier, dat zich bevindt bij het parket, zoals ook in België het geval is. Ook

aangaande zijn broer legt hij een bijkomend stuk neer, waaruit blijkt dat zijn broer M. intussen nogmaals is geslagen geweest door leden van de familie B.O.A..

Verder merkt verzoeker op dat hij tijdens zijn gehoor op het CGVS telkens de mond werd gesnoerd door de *protection officer* wanneer die stelde niets te vertellen over de algemene situatie in Egypte omdat zij deze heel goed kende. Verzoeker stelt dat hij een aantal keren trachtte te vertellen hoe hij als koptische christen werd gediscrimineerd, doch de *protection officer* snoerde hem de mond omdat zij de algemene situatie zeer goed kende. Verzoeker merkt tevens op dat de *protection officer* tijdens het gehoor niet alles letterlijk heeft genoteerd. *"Uit de nota van de advocaat van verzoeker blijkt dat de protection officer telkens verzoeker de mond snoerde wanneer verzoeker wenste mee te delen op welke wijze christenen werden gediscrimineerd door de Egyptische overheid."* Verzoeker meent dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de visie van de *protection officer* op de discriminatie van christenen in Egypte niet dezelfde is als wat verzoeker heeft ervaren en ondergaan. Verzoeker verwijst naar rapporten van Human Rights Watch in verband met discriminatie van christenen in Egypte.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een document van zijn Egyptische advocaat met vertaling (stukken 3 en 4), een document van een Egyptisch ziekenhuis (stuk 5) en een rapport van Human Rights Watch (stuk 6).

Ter terechtzitting legt verzoeker tevens twee documenten neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling wordt het ter terechtzitting neergelegde in het Arabisch opgestelde document (rechtsplegingsdossier, stuk 9) door de Raad niet in overweging genomen.

Verzoeker voert aan dat hij problemen kende naar aanleiding van een vete met de familie B.A.O.. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) het niet aannemelijk is dat verzoeker en zijn broer en neef nog altijd dreigen te worden veroordeeld, aangezien uit het strafonderzoek bleek dat zij onschuldig zijn aan de moord op Z. en dat de werkelijke dader gekend is, (ii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over wie samen met hem valselijk werd beschuldigd voor de moord op Z., (iii) verzoeker op de DVZ geen melding maakte van de problemen die zijn broer M. zou ondervinden met zijn kozijnen, (iv) verzoeker op de DVZ evenmin melding maakte van de in Koeweit ondergane bedreigingen vanwege A.M., (v) zijn broer M. nog steeds woonachtig is in hetzelfde dorp en gewoon zijn professionele activiteiten verderzet, ondanks de beweerde bedreigingen aan zijn adres, (vi) de familie A.O. en zijn kozijnen het steeds enkel bij bedreigingen hebben gelaten en nooit effectief tot actie zijn overgegaan, ondanks het feit dat verzoeker de familie A.O. omschrijft als zeer machtig en invloedrijk met banden in het criminele milieu en zijn kozijnen bij deze familie op een goed blaadje zouden willen staan, (vii) verzoeker naar zijn dorp terugkeerde om afscheid te nemen van zijn moeder, (viii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen, en (ix) uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de situatie van koptische christenen in Egypte zorgwekkend kan zijn, doch dat het loutere feit koptische christen te zijn in Egypte op zich geen aanleiding geeft tot erkenning

als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet daar steeds rekening dient te worden gehouden met de concrete omstandigheden, die verzoeker blijkens het voorgaande niet aannemelijk wist te maken.

Waar verzoeker aanvoert dat de *protection officer* niet alles letterlijk heeft genoteerd tijdens het gehoor, dient opgemerkt dat het aan verzoeker is om te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij heeft verklaard op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen werd gezegd. De ambtenaar van het CGVS heeft er bovendien geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot het bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag werd opgenomen, zoals ook samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, overeenstemt met wat verzoeker in werkelijkheid heeft verklaard. Hij bewijst *in casu* niet het tegendeel.

Wat betreft zijn verklaringen op de DVZ, dient vooreerst opgemerkt dat het loutere feit dat deze verklaringen met de hand werden genoteerd op zich niet aantoonde dat zijn verklaringen foutief of onvolledig werden genoteerd, temeer daar zijn verklaringen wel degelijk op uitgebreide wijze werden opgenomen. Verder dient vastgesteld dat zijn verklaringen hem in het Arabisch werden voorgelezen en dat verzoeker middels zijn handtekening uitdrukkelijk bevestigde dat zijn verklaringen met de werkelijkheid overeenstemmen (administratief dossier, stuk 11). Hoewel kan worden aangenomen dat het interview op de DVZ beknopt verloopt en dat verzoeker op het CGVS de kans kreeg zijn asielmotieven op een meer uitgebreide en gedetailleerde wijze uiteen te zetten, dient erop gewezen dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als de bedreigingen van zijn kozijnen ten aanzien van zijn broer M. en de concrete bedreigingen die verzoeker zelf zou hebben ondergaan vanwege A.M. in Koeweit hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet hij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde hij tevens uitdrukkelijk dat hij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met zijn autoriteiten of medeburgers. Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker bovendien dat hij tijdens zijn interview op de DVZ niet alle details kon geven maar dat hij wel het essentiële heeft kunnen vertellen (gehoorverslag CGVS, p. 2). Waar verzoeker stelt dat uit het feit dat hij op de DVZ zou hebben verklaard dat hij samen met de drie broers A.O. valselijk werd beschuldigd terwijl hij op het CGVS verklaarde dat dit samen met zijn broer en zijn neef was, kan worden afgeleid dat zijn verklaringen op de DVZ heel kort werden samengevat en dat belangrijke informatie achterwege werd gelaten, kan hij niet worden gevolgd. Hieruit kan enkel blijken dat verzoeker op het CGVS tegenstrijdige verklaringen aflegde in vergelijking met hetgeen hij tijdens zijn interview op de DVZ verklaarde.

Vervolgens dient vastgesteld dat waar kan worden aangenomen dat verzoeker problemen kende met de familie A.O. en dat hij inderdaad betrokken is geweest bij een strafonderzoek, uit de door verzoeker bijgebrachte stukken aangaande dit strafonderzoek (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stukken 3-5) blijkt dat verzoeker buiten verdenking werd gesteld en dat de werkelijke daders van de moord op Z. gekend zijn zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker geen verdere problemen zal kennen omwille van dit strafonderzoek (zie ook *infra*). Betreffende de problemen met de familie A.O. wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat, indien deze familie werkelijk dermate machtig en invloedrijk is zoals verzoeker beweert en zelfs banden heeft met het criminele milieu, redelijkerwijze kan worden verwacht dat ondertussen meer dan enkel bedreigingen zouden zijn geuit. Dit klemt des te meer daar verzoekers broer nog steeds in zijn dorp woont en er zijn professionele activiteiten gewoon verder zet, alsook dat verzoeker zelf vlak voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst naar zijn dorp terugkeerde gedurende twee dagen om afscheid te nemen van zijn moeder. Dat zijn broer werd vrijgelaten onder de voorwaarde zich ter beschikking te houden van het gerecht en het onderzoek, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt en zoals ook blijkt uit het stuk van zijn Egyptische advocaat, doet hieraan evenwel geen afbreuk, aangezien redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekers broer enige veiligheids- of voorzorgsmaatregelen zou nemen indien de familie A.O. en verzoekers kozijnen werkelijk een dermate grote bedreiging vormen dat verzoeker meent hiervoor in

België internationale bescherming te vragen. Doch, zijn broer woont nog steeds in hetzelfde dorp, zette zelfs zijn professionele activiteiten gewoon verder en verzoeker maakt nergens melding van enige maatregel die zijn broer zou hebben genomen. Aldus dient besloten dat de familie A.O. en verzoekers kozijnen niet een dermate grote bedreiging zouden vormen dat verzoeker enkel middels internationale bescherming aan deze bedreiging zou kunnen ontkomen.

Ter terechtzitting werpt verzoeker op dat hij vreest geen eerlijk proces te krijgen aangezien hij als koptische christen zal worden gediscrimineerd. Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker hiervan geen enkele melding maakte tijdens zijn interview op de DVZ, tijdens zijn gehoor op het CGVS of in onderhavig verzoekschrift, zodat het opwerpen van deze vrees ter terechtzitting laattijdig is. In zoverre verzoeker in onderhavig verzoekschrift opwerpt dat hij door de *protection officer* de mond werd gesnoerd telkens als hij iets wou vertellen over de wijze waarop hij in Egypte als koptische christen werd gediscrimineerd of over de algemene situatie in Egypte, dient erop gewezen dat verzoeker op het einde van zijn gehoor wel degelijk de kans kreeg hierover uit te wijden, doch dat hij enkel verwees naar de *algemene* situatie en dat dit voor hem persoonlijk geen reden was om een asielaanvraag in te dienen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Verder dient vastgesteld dat uit de door verzoeker voorgelegde stukken (zie map 'Documenten' in het administratief dossier, alsook verzoekschrift, stukken 3-5 en rechtsplegingsdossier, stuk 9) niet blijkt dat verzoeker dient te vrezen op een discriminerende behandeling door de Egyptische autoriteiten omwille van zijn koptisch-christelijke geloofsovertuiging. Integendeel, hij werd buiten verdenking gesteld en de werkelijke daders van de moord op Z. werden reeds gevonden. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat, indien het werkelijk de bedoeling zou zijn om verzoeker te discrimineren naar aanleiding van zijn geloofsovertuiging, verzoeker niet buiten verdenking zou worden gesteld tijdens het strafdossier, laat staan dat een andere dader(s) zou worden aangeduid. Voor het overige bevinden er zich noch in het administratief noch in het rechtsplegingsdossier elementen waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker geen eerlijk proces zou krijgen omwille van zijn koptisch-christelijke geloofsovertuiging.

Daarenboven dient erop gewezen dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat, hoewel de situatie van koptische christenen in Egypte zorgwekkend kan zijn, er geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging louter omwille van het behoren tot deze geloofsgemeenschap en dat een *in concreto*-beoordeling noodzakelijk is. De informatie waarnaar verzoeker verwijst en toevoegt aan zijn verzoekschrift (stuk 6) ligt in dezelfde lijn als de informatie in het administratief dossier en is dan ook niet van aard aan te tonen dat deze informatie in het administratief dossier onjuist of achterhaald zou zijn.

Betreffende de overige voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Wat betreft de door u neergelegde foto's dient opgemerkt dat hieruit totaal niet valt af te leiden waar deze foto's gemaakt zijn, noch wie dit huis in eigendom heeft, noch in welke omstandigheden er geschoten werd en met welke opzet de foto's werden gemaakt. Deze documenten vermogen dan ook niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. [...] De kopie van een uittreksel uit uw paspoort heeft betrekking op uw identiteit, nationaliteit en reisweg, gegevens die hier niet ter discussie staan."

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus - Egypte Veiligheidssituatie van 10 mei 2016) blijkt dat straatprotesten er sinds het aantreden van president Sisi in mei 2014 zeldzaam zijn geworden. Ook de gewapende acties van de Moslimbroeders, die nog weinig van zich laten horen, lijken stilaan tot het verleden te behoren. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur echter fel toegenomen. Vele aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sinai (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sinai is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein. De meeste aanvallen van de WS vinden plaats in de noordelijke Sinai waar sedert medio 2013 een militaire confrontatie bezig is tussen jihadisten en het Egyptische leger en politie. Dit conflict duurde voort in 2015-2016, en het aantal confrontaties tussen de Egyptische veiligheidsdiensten en de jihadisten werden zelfs talrijker. Het zwaartepunt van de strijd tussen de Egyptische veiligheidstroepen en Wilayat al-Sina bevindt zich in noordoost Sinai en lijkt zich vooral te concentreren rondom drie districten, in casu Arish, Sheik Zuweid en Rafah.

De Wilayat Sinai maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van berrmbommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Grootschalige aanvallen gericht tegen de Egyptische ordetroepen hebben bij de militairen en bij de politie bijzonder veel slachtoffers veroorzaakt. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van Wilayat as Sina gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook niet-militaire doelwitten aan, zoals bijvoorbeeld pijpleidingen. De WS zou ook verantwoordelijk zijn voor het neerhalen van het Russisch passagiersvliegtuig eind oktober 2015.

Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontsien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Naast de confrontaties in de Sinai pleegt de WS af en toe aanslagen elders in Egypte, en dan vooral in Greater Cairo, waarbij soms burgerslachtoffers te betreuren vallen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen de hiervoor geciteerde analyse, die dan ook door de Raad wordt overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER